

ബാബു അപരാഹനവേളകളിൽ പ്രശാന്തിനിലയത്തിലെ വരാനയിൽ തനിക്കു ചുറ്റുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് നൽകുന്ന പ്രധാന സന്ദേശങ്ങളിൽ ചിലത് തെരഞ്ഞെടുത്ത് അധിക സത്സംഗമായി അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് പ്രഹസൻ അനിൽകുമാർ. ഈ പ്രഭാഷണം തുടരും.

വിദ്യാർത്ഥികളുമായുള്ള ബാബയുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ

പ്രഹസൻ അനിൽകുമാർന്നേ സത്സംഗം മാർച്ച് 3, 2004

സായി വിവേകമുത്തുകൾ(Sai Pearls of Wisdom) ഭാഗം 27A

ഓം.... ഓം.... ഓം....
സായിരാം

ഗ്രാമപഞ്ചാംഗി ചരണക്രമലങ്ങളിൽ പ്രണാമങ്ങളോടെ,
പ്രിയപ്പെട്ട സഹോദരീ സഹോദരരമാരേ!

വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അവതരണങ്ങൾ

ശ്രീ സത്യസായി വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ചെയ്ത ഏതാനും പ്രസ

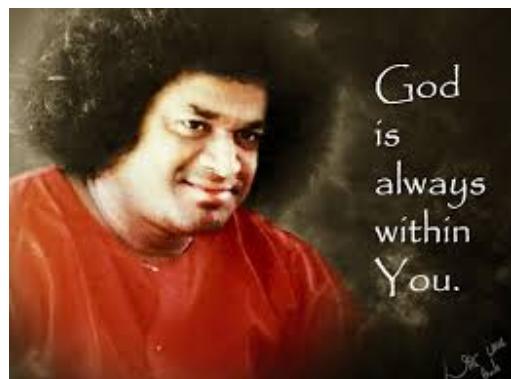
2004 ഫെബ്രുവരി 15 തൊയർ: സാമി ഭജൻഹാളിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും സ്ഥാപിനുമൊപ്പം നേരിഷ്ടനുകൾ നിങ്ങളുമായി പകുവയ്ക്കുന്നതിന് തൊൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. നമ്മൾ

മറ്റാരു ഉപാധ്യാത്മിലേക്ക് പോവുകയാണ്, ഈത് നടക്കുന്നത് 2004 ഫെബ്രുവരി 14-നാണ്. തെലുക്കു ഭാഷയിലുള്ള ഒരു കവിതാധ്യാത്മാന്ത്രാത്മകയാണ്. ശ്രീ സത്യസായി ഹയർ സെക്കന്ററി സ്കൂളിലെ കൂട്ടികൾ അവരുടെ പ്രസഞ്ചം കൂട്ടുകൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നതും, അംബർഗ്രാഡേറ്റ്, പോസ്റ്റ് ശാഡേറ്റ് വിദ്യാർത്ഥികളും അവരുടെ പ്രസഞ്ചം കൾ സ്വാമിയുടെ പാദകമലങ്ങളിൽ സമർപ്പിക്കുന്നതും നിങ്ങൾ കണക്കിട്ടുണ്ടാവും.

ഈതിൽ ചില വസ്തുതകൾ തികച്ചും കൗതുകക്കരമായതിനാൽ, അവ നിങ്ങളുമായി പക്കുവയ്ക്കുന്നതിന് താൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. ഈനു കാലത്ത് തങ്ങളുടെയൊപ്പം നിങ്ങൾക്ക് ഇവിടെ ഇരിക്കാനായതിൽ താൻ സന്തോഷവാനാണ്. വസ്തുതകളെ അതേപടി വിവരിക്കുന്നതിനു പകരം, അവിടവിടെനിന്നും ഏതാനും വസ്തുതകൾ താൻ തെരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ പ്രാധാന്യമനുസരിച്ച്, മുല്യവത്തായതും എല്ലാവർക്കും താത്പര്യമുള്ളതുമായ കാര്യങ്ങൾ താൻ നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരികയാണ്.

മിക്ക വിദ്യാർത്ഥികളും ഓരോ പ്രസഞ്ചനിലും പങ്കടക്കുകയുണ്ടായി. ചിലർ സ്ക്രിപ്റ്റ് രചനയുടെ തിരക്കിലായിരുന്നു, ചിലർ സംഗീതസംഖിയാനവും പാട്ടും, മറുള്ളവർ തങ്ങളെല്ലാവരുടെയും മുന്പാകെ അവതരിപ്പിക്കുന്നും ചെറിയ സ്കിറ്റിലും പങ്കടുത്തു. ഈതിൽ ഫലം കൂടുകാളിത്തമായിരുന്നു, ഏതാണ്ടല്ലോ വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും പകാളിത്തമുണ്ടായി.

ഈ വിദ്യാർത്ഥികൾ സ്ഥാപനം വിടുകയാണ്. ഈത് പ്രഭുവിനു മുന്പാകെ അവതരണം നടത്താനായി അവർക്ക് നൽകപ്പെട്ട അവസാന ചാർസാണ്, ഈത് വളരെ അമുല്യമാണ്. സത്ഗുരു അവരുടെ ശുശ്രീനോപ്പം നിന്ന് ഫോട്ടോയെടുത്തു, അത് അവരുടെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ അവർക്ക് ആനന്ദം പകരുന്ന ഒന്നായിരിക്കും. അതിനോപ്പം, പ്രസാദവിതരണവും അവരുടെ വായകൾ മധുരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി, അവരോ തങ്ങളുടെ അവതരണങ്ങൾ വഴി തങ്ങളുടെ കണ്ണിനും കാതിനും മധുരമേകി.

അംബർഗ്രാഡേറ്റ് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അവതരണം

ഈ ശ്രീ സത്യസായി ഇൻസ്റ്റിറ്യൂട്ട് ഓഫ് ഹയർ ലോണിംഗിലെ അംബർഗ്രാഡേറ്റ് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ 2004 ഫെബ്രുവരി 29-ലെ പ്രസഞ്ചം ആണ്. ഓർക്കുക, ഈ പ്രസഞ്ചത്തുകളെല്ലാം പല വിദ്യാർത്ഥികളുടെതാണ്.

അരു വിദ്യാർത്ഥി ആരംഭമായി ഇപ്പോരം പറഞ്ഞു, “ഈങ്ങൻ ഇംഗ്ലീഷ് തെരഞ്ഞെടുത്തുകയുണ്ടായി; ഇംഗ്ലീഷ് സ്വർഗ്ഗത്തിലാണെന്ന് ഈങ്ങൻ കരുതി; ഈങ്ങൻ അവിടുന്നിനെ താഴ്വരകളിലും ശുഹികളിലും തെരഞ്ഞെടുത്തുകയുണ്ടായി. പകേഞ്ച് എവിടെയാണ് ഇംഗ്ലീഷ്?”

ഉടൻതന്നെ മറ്റാരു വിദ്യാർത്ഥിയിൽനിന്ന് മറുപടി വന്നു, “ഇംഗ്ലീഷ് ഇപ്പോൾ, ഇവിടെ യാണ്. ഇംഗ്ലീഷ് ഇപ്പോൾ, ഇവിടെയാണ്(God is now here). അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷ് തെരഞ്ഞെടുത്തില്ല.”

അപ്പോൾ മറ്റാരു ആൺകുട്ടി ചോദിച്ചു, “ഇംഗ്ലീഷ് നിനക്ക് എത്തിനാണ്? നമുക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് സ്വർഗ്ഗത്തെ ഒറ്റയ്ക്ക് വിട്ടുകൂടേ? എത്തിനാണ് നമുക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് ആവശ്യം? നിനക്ക് വരങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടാനാണോ?”

www.h2hsai.org

മറുപടി വന്നു,
“അല്ല, അല്ല,
അല്ല. മാനവരാ
ശിക്ക് രണ്ടു
കാര്യങ്ങൾ
മാത്രം ഏറ്റവും
അമുല്യമാണ്,
അവ ഇംഗ്ലീഷ്
മാത്രമേ നൽകാ
നാവു. എന്തോ
ക്കെയാണവ?
ശാന്തിയും ആന
നവും.”
ഈ കൂട്ടികൾ
അവരുടെ

ചെറുപ്പം മുതൽക്കേ സ്വാമിയുടെ പ്രഭാഷണങ്ങൾ കേൾക്കുന്നവരാണ്. ഓരോ വിദ്യാർത്ഥി കും സ്വാമിയുടെ പ്രഭ്രഹ്മനങ്ങളെപ്പറ്റി അറിയാം, അവർക്കുത് പുർണ്ണബോധമുണ്ട്; ഇവിടെ ഇത് മറ്റില്ലായിട്ടെത്തന്നും പോലെ, ആശ്വാത്മിക കാര്യങ്ങൾ തമാശയാക്കുന്നതു പോലെ, ധാഷ്ടനാല്ല.

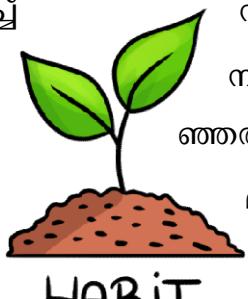
ഉടനെ മറ്റാരു വിദ്യാർത്ഥിയിൽനിന്ന് മറുപടി വന്നു, “ഈശ്വരൻ നിങ്ങൾക്ക് ശാന്തി തരണം എന്ന് നിങ്ങളെന്തിനാണ് പറയുന്നത്? ഈ, ഈ, ഈ! ഈശ്വരൻ നിങ്ങൾക്ക് ശാന്തി തരും എന്ന് നിങ്ങളെന്തിനാണ് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്? ഈ, ഈ! നിങ്ങൾക്ക് തെറ്റി പ്ലോയി. ശാന്തി നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലാബന്നന്മേഖം സ്വാമി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്? സ്വാമി അരു ഭിയിട്ടുള്ളത്, “എല്ലാവരും ഈശ്വരനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു, ‘എനിക്ക് ശാന്തി വേണം(I want peace)’എന്നാണ്. നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടത് ‘I’(അഹം), ഈശ്വരാ, ഉപേക്ഷിക്കുകയാണ്, ‘want’(അഹം) ഉപേക്ഷിക്കുകയാണ്. ‘Peace’(ശാന്തി) അവിടെ നേരത്തേതന്നുണ്ട്.”

ഇതാണ് മറ്റൊരു പറഞ്ഞത്- തീർച്ചയായും ഒരു നല്ല മറുപടിയാണ്.

ഭഗവാൻ എന്താണ് നമ്മിൽനിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്?

അപ്പോൾ അവനോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടു, “ശരി, ഭഗവാൻ എന്താണ് നമ്മിൽനിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്?”

ആ വിദ്യാർത്ഥി ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു, “നമ്മൾ നമ്മുടെ ചീത്ത ശീലങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് നമ്മയുടെ ആർദ്ദഹങ്ങളാവുമെന്നാണ് ഭഗവാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. നമുക്ക് ചീത്ത ശീലങ്ങളാണും ഉണ്ടായിക്കുടാ.” ഇതാണ് ഒരു കൂട്ടി പറഞ്ഞത്.

മറ്റാരുവൻ ഇപ്പകാരം മറുപടി പറയുകയുണ്ടായി, “ശീലം - **H A B I T**; ചീത്ത ശീലങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് കുറേയ്ക്കായി ഉപേക്ഷിക്കാനാവില്ല. ഈ. അത്തരം ശീലം ഒറ്റയടിക്ക് ദൂരെ എറിഞ്ഞെതക്കുക, എന്നേന്നുമായി.”

ആ വിദ്യാർത്ഥി ഇന്ത പദം കൊണ്ട് ഫലിതമുണ്ടാക്കാനാരംഭിച്ചു. “**H A B I T** = Habit. H-ഉം A-ഉം മാറ്റുക, ഒരു **B I T** (തൃണ്ട്)അവഗേഷിക്കുന്നു. B-ഉം ഉപേക്ഷിക്കുക, **I T** (അത്)അവഗേഷിക്കുന്നു. **I** ഉപേക്ഷിക്കുക, **T** (Tea)അവഗേഷിക്കുന്നു-ചായ കൂടിക്കുന്ന ശീലം. ഈ ശീലവും ഉപേക്ഷിക്കുക!”

ശരിക്കും നല്ല ഫലിതമായിരുന്നു അത്. എല്ലാവരും, സ്വാമി ഉർപ്പുടെ, ചിരിക്കുകയുണ്ടായി.

രക്ഷിതാക്കളോട് നന്ദി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത് എന്നെന്ന്?

എനിട് ആ വിദ്യാർത്ഥി ഗവാൻ പ്രഭാഷണങ്ങൾ സ്മരിക്കാനാരംഭിച്ചു: “സ്വാമി അരുളി തിട്ടുള്ളത് ഒരുവൻ അവരുൾ രക്ഷിതാക്കളെ സേവിക്കണം എന്നാണ്. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാക്കളെ വളരെ സന്തോഷിപ്പിക്കണം, അവരെ ആനന്ദിപ്പിക്കണം, നിങ്ങളെക്കാണ്ക കഴിയുന്നതൊക്കെ അവർക്കായി ചെയ്യണം. എല്ലാറിനുമുചരിയായി, നിങ്ങളെ ഇത്രയും വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നതിന് അവരാണ് കേൾക്കുന്നത്. സ്വാഭാവികമായും, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാക്കളോട് അത്യധികം കൃതജ്ഞതയുള്ളവരാവാണ്. നിങ്ങൾക്ക് ഒരിക്കലും മാതാപിതാക്കന്മാരോടുള്ള കൃത ജന്തയുടെ കടം വിച്ചാനാവില്ല-അസാധ്യമാണത്!”

മറ്റാരു വിദ്യാർത്ഥി തിരക്കുകയുണ്ടായി, “ഒരുവൻ എങ്ങനെയാണ് രക്ഷിതാക്കളോട് നന്ദി പ്രകടിപ്പിക്കാനാവുക? ബാബു എന്താണ് പറയുന്നത്?”

“കൂട്ടി 9 നീം മാസക്കാലം ഗർഭപാത്രത്തിൽ കിടക്കുന്ന കാലത്ത് അമ്മ സകല കൂദാശയും സഹിക്കുന്നു. അവളുടെ പിന്നീടുള്ള ജീവിതത്തിൽ ഒരു തുള്ളി കണ്ണിരുപോലും വീഴുന്നില്ല എന്ന് ഉറപ്പാക്കേണ്ടത് ആ കൂട്ടിയുടെ കടമയാണ്. മാതാവ് ഒരിക്കലും കരയാൻ പാടില്ല എന്ന്, മാതാവ് ഒരിക്കലും കഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല എന്ന്, മാതാവ് ഒരിക്കലും കണ്ണിരുപോഴിക്കുന്നില്ല എന്ന് ഓരോ കൂട്ടിയും ഉറപ്പാക്കണം. നാം അവരെ സന്തോഷിപ്പിക്കണം. നന്ദി പ്രകടിപ്പിക്കാവുന്ന ഒരേയൊരു മാർഗം അതാണ്.”

മനസ്സിനെ നിയന്ത്രിച്ച് ‘മാസ്റ്റർ മെഡിൻ’ ആവുക

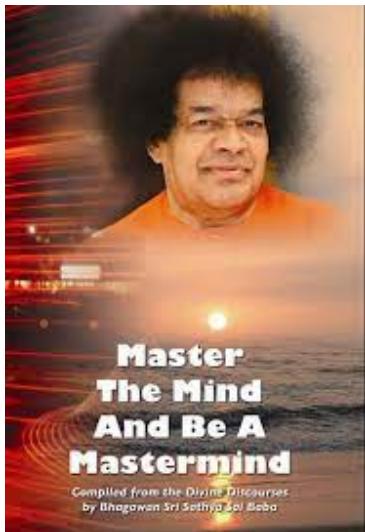
(MASTER THE MIND AND BE A MASTERMIND)

അപ്പോൾ മറ്റാരു വിദ്യാർത്ഥി പറഞ്ഞു, “സ്വാമി മറ്റാരു കാര്യം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ. എന്താണത്?”

“ഈ ജീവിതത്തിൽ ജനമെടുത്ത സ്ഥിതിക്ക് നമൾ വീണ്ടും ജനമെടുക്കാത്ത, വീണ്ടും മരിക്കാത്ത തരത്തിലാവാണ് ജീവിതം നയിക്കേണ്ടത്. ഈ ജനം അവസാനത്തോടൊന്നം എന്ന തരത്തിലാവാണ് നാം ജീവിക്കേണ്ടത്. ഈ ജനന-മരണ ചക്രം നാം ആവർത്തിച്ചു കൂടാ. അതാണ് ആദിശകരൻ ‘ഭജഗ്രാവിന്’ തതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

പുനരപി ജനസം പുനരപി മരണം പുനരപി ജനനി ജംരേ ശയനം

മനുഷ്യൻ വീണ്ടും വീണ്ടും വീണ്ടും ജനിച്ചുകൊണ്ടെതിരിക്കുന്നു. ജനനത്തെത്തുടർന്ന മരണം വരുന്നു.

“അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളെന്നതാണ് ചെയ്യേണ്ടത്? ഒരു കാര്യം ഓർക്കുക. ബന്ധനത്തിനും മുക്തിക്കും കാരണക്കാരൻ മന സ്ഥാണ്. നിങ്ങൾ മനസ്സിന്റെ യജമാനനായി, ഒരു മാസ്തുർ മെമ്പിയും ആയിത്തീർന്നാൽ, നിങ്ങൾക്കും ജനന-മരണ പ്രക്രിയിൽ അകപ്പേടേണ്ടിവരില്ല. നിങ്ങളുടെ മനസ്സിനെ നിയന്ത്രിക്കുക, മാസ്തുർ മെമ്പിയും ആവുക.”

അപ്ലോഡ് മറ്റാരു കൂട്ടി ചിരിച്ചിട്ട് പറഞ്ഞു, “ബൃംഘാവനിൽ നടന്ന ഒരു സംഭവം താനോർമ്മിക്കുകയാണ്. നിങ്ങൾക്കരിയാം, ബൃംഘാവനിലും പുട്ടപർത്തിയിലും നിരവധി കുരങ്ങമാരുണ്ട്, അവ ആ സ്ഥലത്ത് വലിയ ശല്യമാണ്; അവർ നിങ്ങളിൽനിന്ന് നാളികേരം, പഴങ്ങൾ, നിങ്ങളുടെ കൈയിലെ വാഴപ്പും ഒക്കെ തട്ടിയെടുക്കും. ചിലപ്ലോഡ് നിങ്ങൾക്ക് ഈ വഴികളിൽനിന്നുപോലും പുറത്തുകടക്കാനാവില്ല.”

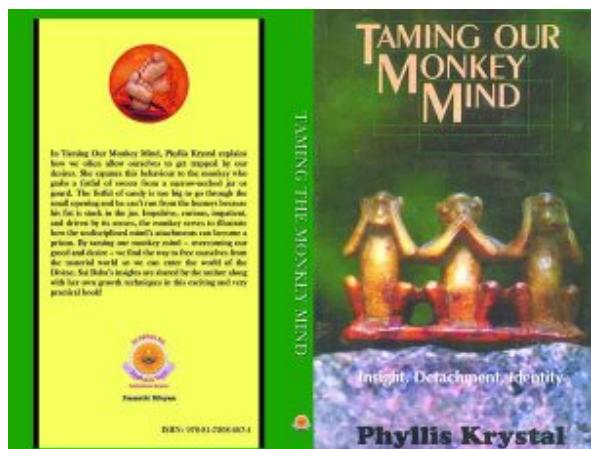
“ബൃംഘാവനിൽ ഒരിക്കൽ ഒരു സേവാദർ ആയ മനുഷ്യൻ ഒരു വടിയെടുത്ത് കരഞ്ഞുകളെ ഓടിച്ചുവിടുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് തന്റെ പുറത്ത് ആരുടെയോ സൗമ്യമായ ഒരു കൈപ്പപർശം അയാളുണ്ടാവിച്ചു. തിരിത്തു നോക്കുമ്പോൾ സ്വാമി. അദ്ദേഹം സ്ത്രാവ് നായിപ്പോയി.”

“സ്വാമി ആ സേവാദളിനോട് തിരക്കി,

“നീയെന്നതാണ് ചെയ്യുന്നത്?”

“സ്വാമീ, താൻ എല്ലാ കുരങ്ഞുകളെയും ഓടിച്ചുവിടുകയാണ്.”

“അ, എവിടെയാണ് കുരങ്ങമാർ?” സ്വാമി തിരക്കി.

“സാമീ, ഇവിടെയെല്ലാം ഒത്തിരി കുരങ്ങമാരുണ്ട്...”

“ഇല്ല, ഇല്ല, ഇല്ല, കുരങ്ങൻ നിന്റെ മനസ്സിലാണ്. അത് നിന്റെയകത്താണ്. ആ കുരങ്ങിനെ ആട്ടിപ്പുറത്താക്കാൻ നോക്ക്. അതാണ് കൃടുതൽ പ്രധാനം. കുരങ്ങൻമനസ്സിനെ മെരുക്കുക. കുരങ്ങൻമനസ്സിനെ പരിശീലിപ്പിക്കുക. മനസ്സിനെ നിയന്ത്രിച്ച് നിനക്ക് ഒരു മാസ്സർമെൻഡ് ആവാം.”

മനസ്സിൽ ഇംഖുരനാം നിന്യക്കുക

അപ്പോൾ മറ്റാരു കൂട്ടി ചിരിച്ചിട്ട് പറഞ്ഞു, “ഓ, അതേയോ. സാമീ മറ്റാരു കമയിൽ പരാമർശിച്ചതാണ് താനോർമ്മിക്കുന്നത്. എന്താണെന്നോ ആ കമാ?”

ഒരു ഭൂതം ദർശനായ ഒരു മനുഷ്യന് വരം കൊടുത്തു. ഈ പാവം ഭിക്ഷുവിൽ ഭൂതത്തിന് അലിവു തോന്തി, “എനിക്ക് നിന്റെ ഭാരിദ്വയത്തിൽ അലിവുതോന്നുന്നു, അതെനെ സ്വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. നിനക്കെന്താണോ വേണ്ടത് അത് താൻ ചെയ്തുതരാം. പക്ഷെ, നീയെനിക്ക് നിരന്തരം ആജ്ഞകൾക്ക് തന്നുകൊണ്ടിരിക്കണം എന്നുമാത്രം. നീ ഒന്നും ചോദിക്കാതിരുന്നാൽ താൻ നിനെ കൊല്ലും.”

ആ യാചകൻ കരുതി, “താൻ ചോദിക്കുന്നത് ഒരു കാലത്തും പോവുന്നില്ല..എനിക്ക് അത്രമേൽ കാര്യങ്ങളുണ്ട് ആവശ്യപ്പെടാനാണതുകൊണ്ട്, അയാൾ ചോദിച്ചുകൊണ്ടെയിരുന്നു, ഭൂതം നൽകികൊണ്ടെയിരുന്നു. അവസാനം, മുഴുവൻ ലിറ്റും തീർന്നു, സുവസ്തുകരുങ്ങശ്രീ, ആർഭാടങ്ങൾ, ഉപകരണങ്ങൾ, എല്ലാം.

ഒടുവിൽ, ഭൂതം പറഞ്ഞു, “നിനക്ക് എന്താണ് വേണ്ടതെന്ന് അബ്ലൂഷിൽ താൻ നിനെ ഇപ്പോൾ തെക്കിക്കൊല്ലും.”

ആ പാവം ചങ്ങാതി ഓടിച്ചേന്ന് ഒരു യോഗിയുടെ കാൽക്കൽ അങ്ങ് എന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കണം!”

യോഗി പറഞ്ഞു, “പേടിക്കേണ്ട. ഇവിടെയൊരു വൈദ്യുതത്തുണ്ടെല്ലോ. അതിനേൽക്കു കയറിയിരാൻ ഭൂതത്തോട് ആവശ്യപ്പെടുക, ഇനിയൊരു ആജ്ഞയുണ്ടാവുന്നതുവരെ അത് തുടരുന്നതിന് ആവശ്യപ്പെടുക. അപ്പോൾ അത് നിനെ പിന്തുടരുകയില്ല.”

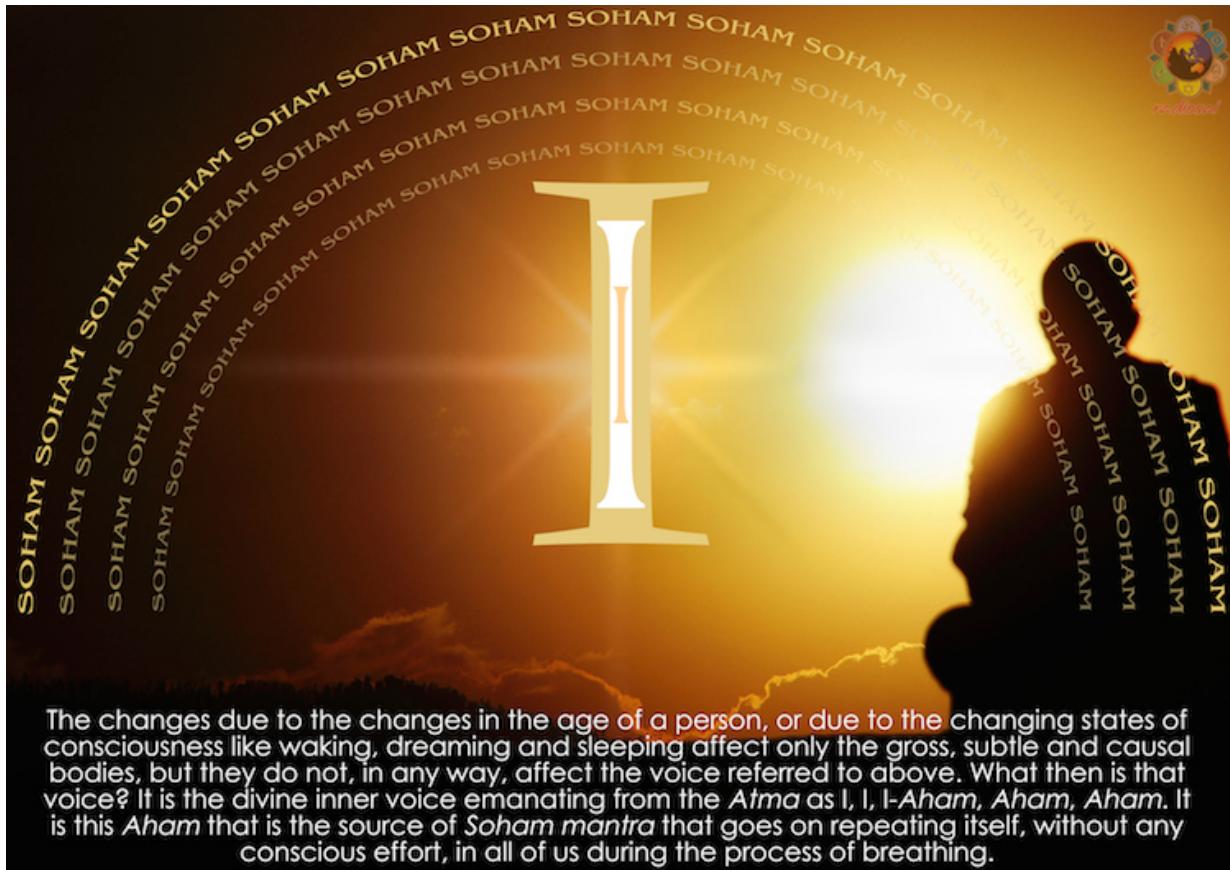
നിർത്താൻ
യി.”

അതൊക്കെ
ഒരു മാളിക,
എന്നോടു പറയു.

വീണു, “സാമീ,

ഗ്രബാർ വിശദീകരിച്ച കമയാണിൽ. ശരീരം വൈദ്യുതത്തുണാണ്. മുകളിലേക്ക്(Up) എന്നത് ‘സോ’(ഇഷ്ടഗ്രം); താഴേക്ക്(down) എന്നത് ‘ഹം’(ഞാൻ). സോഹം,

സോഹം(ഞാൻ ഇഷ്ടഗ്രംകുന്നു- I am God). നിരന്തരം ഈ ആവർത്തിക്കുക; അവിടുത്തെ നാമം, ഇനിയൊരു ആപ്പത്തുണ്ടാവുന്നതുവരെ, തുടരെ ജപിക്കുക. അതാണ് മോക്ഷം.”

അവിടുത്തെ ഭത്യത്തിൽ പകാളിയാവുന്നത് പ്രധാനം

രാജ് വിദ്യാർത്ഥി ഉടനെ തിരക്കി, “അവിടുത്തെ നാമം നിങ്ങൾ ജപിച്ച ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ മതിയോ?”

മറ്റാരു കൂട്ടി പറഞ്ഞു, “പോരാ, പോരാ, പോരാ, പോരാ. അവിടുത്തെ നാമം ആവർത്തിക്കുന്നതു മാത്രം പോരാ. അവിടുത്തെ ഭത്യത്തിൽ പകെടുക്കുക, നിസ്യാർത്ഥസേവചെയ്യുക എന്നത് പ്രധാനമാണ്. രാജുവൻ പകെടുക്കണം; അതാണ് നാമേല്ലാവരും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയട്ട, ഏറ്റവും മഹത്തായ സേവയെ

നന്ത് സ്വാമിയുടെ സന്ദേശം എല്ലാവരുമായും പകിടുന്നതാണ്, ബാബുയുടെ സന്ദേശം നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നിട്ടോളം ആളുകളുമായി പകിടുന്നതാണ്. അതാണ് നമ്മൾ ചെയ്യുന്നത്, അതുകൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ ഈ സേവാപ്രവൃത്തിയെ ഇത്രനാളും ഭഗവാൻ അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളത്. തൊന്ത്രങ്ങെന്നയാണ് വിശ്വസിക്കുന്നത്.”

അപ്പോൾ ഒരു കൂട്ടി വിശദീകരിക്കാൻ തുടങ്ങി, “രാമാ യഥാത്തിൽ, വിഭീഷണൻ സദാ രാമചന്ദ്രൻ നാമം ജപിച്ചിരുന്നു.”

“ഒരിക്കൽ വിഭീഷണൻ ഹനുമാൻ സന്നിധിയിൽ ഇരിക്കുന്നോൾ, അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു, “വിഭീഷണാ, നീ തോൻ ജപിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ രാമനാമം ജപിക്കുന്നു, എന്നാൽ നീ ഇനിയും രാമചന്ദ്രനെ ദർശിച്ചിട്ടില്ല. നീ ജപിക്കുന്നുണ്ട്, പകേശ നീ രാമചന്ദ്രൻ്റെ ഭാത്യത്തിൽ പകൈടുക്കുന്നില്ല. സീത എവിടെയാണുള്ളതെന്ന് കണ്ണുപിടിക്കുവാൻ നീ എത്തെങ്കിലും ശ്രമം നടത്തുകയുണ്ടായോ? സീത ലക്ഷ്യിലുണ്ടെന്ന് നിനക്ക് അനിയാമായിരുന്നിട്ടും നീ സീതയെ ആശസിപ്പിക്കുകയുണ്ടായോ? വിഭീഷണാ, അവിടുതെ നാമജപം മാത്രം പോരാ രാമൻ്റെ ദർശനം നേടുവാൻ. അവിടുതെ ഭാത്യത്തിൽ പകൈടുക്കുകയെന്നതും തുല്യപ്രാധാന്യമുള്ളതാണ്.” ഇതായിരുന്നു ചർച്ച.

സാമിക്കുവേണ്ടി നാം എന്തുതരം പ്രവൃത്തി ചെയ്യണം?

അപ്പോൾ മറ്റാരു വിദ്യാർത്ഥി തിരക്കി, “സാമിക്കുവേണ്ടി നാം എന്തുതരം പ്രവൃത്തി ചെയ്യണം? അവിടുന്ന നമ്മിൽനിന്നും എന്തുതരം പ്രവൃത്തിയാണ് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്?”

മറ്റൊരു പറഞ്ഞു, “ബാബു ഒരിക്കലും അളവിൽന്നേ പുരകെ പോവില്ല; അവിടുന്ന ഗുണത്തെപ്പറ്റിയാണ് ചിന്തിക്കുക. അളവ് പ്രധാനമേയല്ല; പകേശ ഗുണമേന്നയാണ് സർവ്വപ്രധാനം. ഒരു സ്വഖാ പാലാഞ്ചകിലും പോഷകപ്രദമാണ്, നേരേമരിച്ച് ബാരൽ കണക്കിന് കഴുതപ്പാലുണ്ടെങ്കിലും അത് പ്രയോജനമില്ലാത്തതാണ്. നിങ്ങളുടെ പ്രേരകം, നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം, നിങ്ങളുടെ ഭാവം ഇവ സേവയുടെ അളവിനേക്കാൾ പ്രധാനമാണ്. ഇപ്പോൾ മാണ് ബാബു അരുളിയിട്ടുള്ളത്.”

അപ്പോൾ മറ്റാരു വിദ്യാർത്ഥി കൂട്ടിച്ചേർത്തു, “എന്റെ പ്രിയ സ്നേഹിതാ, അളവിനേക്കാൾ ഗുണമേരുയാണ് സർവ്വപ്രധാനമെന്ന് താങ്കൾ പറയുന്നോൾ, പുട്ടപർത്തിയിലെ സുപ്പർ സ്പെഷ്യാലിറ്റി ആസ്പത്രിയുടെ നിർമ്മാണം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോളത്തെ ഒരു സംഭവം എന്റെ സ്മരണയിൽ വരികയാണ്. ലോകത്തിന്റെ എല്ലാ കോണുകളിൽനിന്നും ഫണ്ട് പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ആതുരശുശ്രൂഷ സാജന്യമായാണ് നൽകേണ്ടത് എന്ന അവിടുത്തെ സന്ദേശത്തോട്, ഭഗവാൻ ആഹാനത്തോട്, ആളുകൾ പ്രതികരിച്ചു.

കുറച്ചുനാൾ കഴിഞ്ഞ്, ഒരു ആൺകുട്ടി ഒരു കത്തെഴുതി അത് ഒരു കവിലിട്ട് സ്വാമിക്ക് നൽകുകയുണ്ടായി. സ്വാമി കവർ തുറന്ന് കത്ത് വായിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നായിരുന്നു ആ കത്തിലെന്നോ? “സ്വാമീ, ഞാനെന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ തന്നതാൻ കഴുകിയിട്ട് അലക്കുകൂലി മിച്ചും പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്റെ ചെറിയ സന്ധാദ്യത്തിൽനിന്ന് ഞാൻ അവിടുത്തെ ഹോസ്പിറ്റൽ പ്രോജക്ടിനായി ഒരു സംഭാവന തരികയാണ്.”

സ്വാമി ഉച്ചത്തിൽ വിളംബരം ചെയ്തു, “ഈവിടെ നോക്കു, ലോകമെമ്പാടുംനിന്ന് എനിക്ക് കിട്ടിയ കോടിക്കണക്കിന് രൂപയേക്കാൾ എനിക്ക് പ്രധാനം ഈ ചെറുതുകയാണ്.”

അതുകൊണ്ട്, ആ കുട്ടി പറഞ്ഞതുപോലെ, ഗുണമാണ് കുടുതൽ പ്രധാനം, അളവിലും.

ഇംഗ്ലീഷ് ഫോഡ് ബാഫീസ് പ്രാണിനിലയത്തിലേക്ക് ഖാറുന്നതിന് തീരുമാനിച്ചു

പിന്നീട് ആൺകുട്ടികൾ അഭിനയിച്ച് ഒരു ചെറിയ നാടകമുണ്ടായിരുന്നു. സ്വാമിയും അത് വളരെ ആസാദിക്കുകയുണ്ടായി.

ഒരു കുട്ടി പറഞ്ഞു, “ഞാൻ സർഗത്തിൽനിന്ന് വരികയാണ്.”

മറ്റൊരു കുട്ടിയുടെ മറുപടി, “ഓഹോ? അവിടെ എല്ലാവർക്കും എങ്ങനെ?”

“ഇംഗ്രേസ് കാണാനായില്ല.”

“അവിടെ ഈല്ലോ?”

“ഇംഗ്രേസ് കാണാതായിരിക്കുന്നു. നൃസ്യപ്രേപ്പനുകൾ റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തെട്ട്, ഇംഗ്രേസ് കാണാനില്ല.”

അപ്പോൾ മറ്റാരു കൂട്ടി വനിട്ട് പറയുന്നു, “ഇംഗ്രേസ് മാത്രമല്ല, പണ്ടമുലകങ്ങളും സാർഗ തതിൽ ഈല്ലോ.”

“പണ്ടമുലകങ്ങളും പോയോ? അപ്പോൾ ആളുകൾക്ക് എന്തു സംഭവിച്ചു? ആളുകളുമില്ല അവിടെ?”

“അ-രേ, അ-രേ! അവിടെ ഒന്നുംതന്നെയില്ല!”

“ഒരു പർവതമുണ്ടാലോ; നീ സർഗത്തിൽ അതു കണ്ടുവോ?”

“എത്ര പർവതം?”

“സുവർണ്ണ പർവതം, മേരു എന്ന് വിളിക്കുന്നത്.”

“ഈല്ല സാർ, അതും പോയിരിക്കുന്നു.”

“അതു ശരി. സെസന്റ് അവിടെയുണ്ടോ? സെസന്റ് വുമില്ലോ?”

“ഈല്ല, സർഗത്തിൽ ചുടുവെള്ളും നിരഞ്ഞിരിക്കുന്നതാണ് എണ്ണ കണ്ടത്. സർഗം ആകെ കുഴപ്പത്തിലാണിപ്പോൾ!”

അരു കുട്ടി അപ്പോൾ പറഞ്ഞു, “പരിഭ്രമിക്കേണ്ട, എന്റെ സുഹൃത്തുക്കളേ. സർഗത്തിൽ ഇപ്പോൾ പുകളുമില്ല.”

“എന്തുകൊണ്ട്?”

“ഇഷ്വരൻ സർഗത്തിൽ ഇല്ലാത്തതിനു കാരണം, അവിടുന്ന് തന്റെ ‘ഹൈ ഓഫീസ്’ പ്രശാന്തിനിലയത്തിലേക്ക് മാറ്റാൻ തീരുമാനിച്ചതുകൊണ്ടാണ്.”

“അങ്ങനെ വരട്ട്.”

“സർഗത്തിൽ മേഖങ്ങൾ ഇല്ല.”

“എന്തുകൊണ്ട്?”

“മേഖങ്ങൾ ഭഗവാൻ സത്യസായി ബാബയുടെ ശിരസ്സിലെ ക്ഷേഡാരമാകുന്ന കിരീടമാ വാൻ തീരുമാനിച്ചു. സർഗത്തിൽ ചട്ടൻ ഇല്ല. നിങ്ങൾക്ക് നിലാവ് കാണാനാവില്ല, എന്തു കൊണ്ടുനാൽ തികച്ചക്കലെ ബാബയുടെ ശിരസ്സിലിരിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. അവിടെ പർവ്വതമില്ല. പർവ്വതം സ്വയം ചെറുതായി ഇന്ന് ബാബയുടെ കവിള്ളത്തു കാണപ്പെടുന്ന മരുക്കാ യിത്തിർന്നു. സർഗത്തിലെവിഭ്യും അശ്വിയില്ല. അവിടുന്ന് അണിത്തിരിക്കുന്ന, തിരുശ്രേരത്തിലെ ചെമന അക്കി അതേ അശ്വിയാണ്.”

“ആഞ്ജനേയ മാരുതിയെയും(ഹനുമാൻ) സർഗത്തിൽ താൻ കണ്ടില്ല, കാരണം അവിടുന്ന സ്നേധിയത്തിലേക്ക് പോന്നു. മാരുതിയും അവിടുത്തെ ‘ഹൈ ഓഫീസ്’ മാറ്റിയിരിക്കുന്നു.”

കാരോരുത്തരും വിദ്യാർത്ഥികൾ അവതരിപ്പിച്ച ആ ചെറിയ സ്കിറ്റ് ആസാദിക്കുകയുണ്ടായി. ചുറ്റിനും ചിത്രയുടെയും കരഞ്ഞലാഷത്തിന്റെയും അലകൾ പരന്നു.

(തുടരും)

പ്രഹ. അനിൽകുമാർ കാമരാജ്യ
(പരിഭാഷ: എം.എൻ. വിനോദകുമാർ)